

կողմից—որ արդէն ունի չորս դաւակներ. այսինքն թէ նա գոնէ մի խաբուած աղջիկ—մայր էլ չէ, որ իր յանցանքը ծածկելու անողոք հարկում գտնուէր... այլ «մայր»:

Սուրէն

Մ. ՏԵՐ-ԴԱՅԻԼԵԱՆ. «Բուդդա-Լաւաօի գոեր» պատկեր. 1904. Բազու գին. 3 կոպէկ:

Յայտնի է, թէ ինչպէս երեխաները՝ տգէտ ծնողների շնորհիւ, անտիրապաշտութիւնների ազդեցութեան տակ մեծանալով, յետոյ անկարող են լինում թօթափել իրանց անիմաստ ու ծիծաղելի վախերը: Այսպէս օրինակ, ժարգիկ, որ կարող են աներկիւղ գազանների դէմ գնալ, երկիւղ են կրում մկնից, գորտից կայլն: Կամ ուրիշներ, որ ցերեկով ամեն վտանգ արհամարհում են, մութն ընկնելու պէս վախենում են քաջքերից, դեերից և զանազան ոգիներից: Այդ անիմաստ վախի արմատը պէտք է փնդուել երեխայութեան հասակում տրուած յոռի կըրթութեան մէջ:

Վերոյիշեալ պատկերը՝ ահա այդ ծնողական սխալ դաստիարակութեան դէմ կռուելու նպատակ ունի: Պատկերի միակ արժանիքը դրանումն է:

Սուրէն

Արման Սիլվեստր եւ Մարսէլ Պրէլօ. «Յանցաւոր մօր խոստովանութիւնը».
«Բնկերակից» Թարգմ. ? Թիֆլիս, 1905, գինն է 5 կոպ.

Մենք անկարող ենք ըմբռնելու, թէ ի՞նչ մտքով են դեկավարուել վերոյիշեալ ֆրանսիացի երկու հեղինակների այս բոլորովին աննշան էջերը ներկայացնելով հայ ընթերցողներին: Նիւթի ոչ ընտրութիւնն է յաջող և ոչ թարգմանութիւնը: Թարգմանութիւնը առ հասարակ անգրագէտ է: Մի օրինակ. «Տեսէք, չհակառակէք նրան, և, երբ նա երբ և իցէ կը տրտմեցնի ձեզ իւր կամասիրութիւնով, որը այն անսպասելի անկարգութիւններից մէկն է, որոնք ինձ և ամենին էլ, որոնք նրան շատ մօտ են եղել, լաւ ծանօթ է և այդ ժամանակ նրան չը հայհոյէք, իսկ աւելի լաւ է պինդ գրկէք,—կարծում եմ, որ այդ նրան հանգստացնելու միակ միջոցն է»:

Իսկ, ի լրումն ամենայնի, սրբագրութիւնը կատարուած է չափազանց անխնամ:

Սուրէն